

Výlet do Bratislavy a Budapešti

Naše cesta za dobrodružstvím začala 6. června, kdy jsme se všichni v ranních hodinách shromáždili u přistaveného dvoupatrového autobusu. Za pomoci pana řidiče jsme naložili velké množství našich zavazadel a vydali se po D1 za hranice České republiky.

Prvním zastavením se stala slovenská obec Děvín, v níž jsme měli možnost vidět stejnojmenný hrad a projít se po promenádě na břehu soutoku Moravy a Dunaje. Naše cestování pokračovalo do hlavního města Slovenské republiky. Prohlídku města jsme započali výjezdem na věž UFO, kde se nám naskytl pohled na Bratislavu v celé její kráse. Nemohli jsme též vynechat návštěvu Bratislavského hradu, Michalovské brány, Grasalkovičova paláce či Hvizdoslavova náměstí. Poté každý z nás zaplnil lačný žaludek podle svých představ a naše výprava byla připravena k přepravě do další destinace.

Zanedlouho jsme překročili hranice a konečně se nám naskytl pohled na maďarskou krajinu. Do Budapešti jsme dorazili v podvečerních hodinách. Po úspěšném osídlení našich pokojů nám bylo dovoleno jít objevovat blízké okolí na vlastní pěst. Krátce před odchodem z ubytování zjišťujeme, že se nám povedlo Budapešť navštívit zrovna v den státního svátku zvaného Svatodušní pondělí, což nám výrazně ztížilo hon za nákupem potravin. Některým šťastlivcům se poštěstilo objevit náměstí zvané Vörösmarty tér, kde právě probíhaly svatodušní oslavy, které nám vzdáleně připomínaly naše bítešské hody. S doplněnými zásobami jsme se vrátili do hostelu a spánek na sebe nenechal dlouho čekat.

Ráno jsme byli potěšeni vydatnou a velmi chutnou snídaní, která nám dodala dostatečné množství energie k důkladnému prozkoumání nejzajímavějších míst ve městě. První pozoruhodnou záležitostí tohoto dne se stala Velká synagoga. Ke každé navštívené realii nám náš ochotný pan průvodce poskytl poutavý výklad a dost času pro fotografování. Od synagogy jsme se procházkou dostali k tržnici Vásárscarnok, kde většina z nás zakoupila suvenýry pro své nejbližší. Dále jsme absolvovali náročný výstup na vrch Gellért, na jehož vrcholu jsme však našli odměnu ve formě úžasného výhledu na celou Budapešť. Po bezpečném návratu do počáteční nadmořské výšky jsme se již všichni těšili na vývoz lanovkou k Budínskému hradu, ovšem k našemu překvapení zjišťujeme, že lanovka není v provozu. Kvůli jazykové bariéře jsme se dodnes nedozvěděli, čím byla tato situace zapříčiněna, nicméně pan průvodce rychle zareagoval a sjednal nám místo lanovky mikrobusey. Po dosažení cíle a nalezení skupinky, která byla vysazena o zastávku dříve, se konečně dostáváme k hradu. Po pořízení hromadné fotografie dále putujeme k Matyášovu kostelu, kde je vyhlášena pauza na oběd, tudíž se všichni vydáváme ochutnat maďarské pochoutky.

S novými gastronomickými zážitky obcházíme dalších několik zajímavých míst a konečně přicházíme na břeh Dunaje, kde na nás čeká vyhlídková loď. Všichni jsme při nástupu na palubu pohoštěni citronovou limonádou, kterou po zbytek anglicky komentované plavby

vychutnáváme. Naše zraky se většinu času upírají na budovu parlamentu, samozřejmě nezapomínáme vše patřičně dokumentovat. Bez ztroskotání se vracíme k molu a dostáváme se opět na pevninu. Šťastní a unaveni zvládáme i komplikovaný návrat na hostel skrze rušné centrum města. I přes čím dál tím menší množství energie většina z nás využívá možnost vydat se žít noční život Budapešti společně s Maďary. Poslední večer zakončujeme dlouhými rozhovory plnými dojmů z této krásné metropole ve svých pokojích, ke spánku uleháme až v brzkých ranních hodinách. O pár hodin později se podruhé a naposledy probouzíme v hostelu, vychutnáváme snídani a balíme svá zavazadla. Přesouváme se k autobusu a rychle si odkládáme, abychom stihli objevit ještě co nejvíce zajímavých míst a staveb.

Pěšky se dostáváme po náplavce s památníkem židovských obětí až ke skvostnému parlamentu, který nás zaujal již při projíždce na lodi. Zde se dozvídáme od pana průvodce vše důležité o maďarské politické historii i současnosti a následně se přesouváme k bazilice sv. Štěpána, kde se nám ve volné půlhodině dostává možnosti ji prozkoumat, či se zajít někam poblíž občerstvit. Kousek od baziliky všichni nastupujeme do metra a míříme na Náměstí hrdinů, které nám nabízí okouzlující pohled na velký Památník milénia. Zde se naše cesty dělí – dostáváme možnost využít zbývající hodiny do odjezdu k návštěvě termálních lázní Széchenyi, či k procházce v nám dosud neznámé části Budapeště. Čas se rychle krátí a zájezd se chýlí ke konci. V odpoledních hodinách je nutno nastoupit do autobusu, zamáčknout slzu v oku a opustit město, které si nás i za krátkou dobu našeho pobytu velmi získalo. Přeplnění zážitky z posledních dní se ubíráme k domovině a zpět do reality školních dní, avšak vzpomínky na tento nádherný výlet nás plní dobrou náladou a nezapomenutelnou atmosférou.

Em a Valová a Zuzana Balgová, 6. A

Obrázek 1: Maďarský parlament

Obrázek 2: Cesta mikrobusem na Budínský hrad

Obrázek 3: Vyhlídková terasa u Budínského hradu